

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11585

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

255

C O D I C E S

256

dirigitur. Neque magis *Ambrosii Mediolan.* est, cuius aetas Simonia, in quam magna parte Nostrer invehitur, tantopere non laboravit. Reperitur tamen in plurimis Codd. *Ambrosio inscriptus*, ut habes in Edit. *Mauriana Opp. Paris.* 1690. T. II. adpend. col. 357. in *Admonit.* quae *Sermoni* huic vel *Tractatui* praefixa est. Unum modo reperit *Mabillonius*, in quo *Gilberti* (*Gerberti*) *Philosophi Papae Urbis Romae*, qui cognominatus est *Silvester* (II.) dicitur; Verum et ab hoc *Anal. Vet.* T. II. p. 216. publicato, et ab omnibus, quos adhibuere *Ambrosii* Editores *l. cit.* Exemplum nostrum elocutione plurimum differt. Argumento sit ipsum *Exordium* nostrum. *Si periculum Damnationis eterne quam nequam seruus pro retenta pecunia domini sui meruit, uolumus euadere fratres karissimi. sollicite considerare debemus. quam terribiliter euangelicus sermo eum increpat dicens. Serue nequam &c.* — *Quisquis igitur nostrum huius damnationis miseriam euadere desiderat, non iam otiosus et negligens auditor huius sermonis existere debet &c.* Atque ita res eaedem per decursum jam uberioris, jam contraetius dicuntur, quam in Editis. Ultima sunt: *Et presta ut faciant que in hoc opusculo ipse loqui inspirasti. ut eis una mecum tribuas regna celorum. que sanctis tuis omnibus promisisti dare. tibi laus. tibi gratiarum actio. tibi honor uirtus et potestas. per infinita secula seculorum. Amen.* Ad locutionem hanc fortassis olim in

Synodis pro *Formula adoptatam* fuisse, atque inde stili diversitatem manare conjectet aliquis; non enim defunt Exempla.

VI. fol. 39. *Incipiunt Excerpta de Libro Scintillarum. De Compunctione. Hier. Non minus laudandus est uir fortis in luco, quam qui in bello. &c. Liber Scintillarum extat T. VII. Opp. Bedae Colon. 1688. col. 370. f. Ordinem Capitum non est fecutus Excerptor, et sub finem adnexuit quaedam: De Ordine vivendi. De Avaricie Morbo. De Quatuor Virtutibus. De Odo Viciis Principalibus. De X. Plagis et X. Preceptis. De S. Maria. V. (idem, quod supra jam N. I.) De tribus Dietis, et in Evangelium Dominicæ Palmarum.*

XCVII.

IX. Febr.

Codex chartaceus lat. Sec. 506
XVI. Folior. 181. 4. initio ducto
a fol. 37. complectitur Sequen-
tia: I. *Expositionem super Canticum canticorum Petri de Alliaco*
Card. Ep. Cameracens. defuncti a.
1425. quae incipit: *Osculetur me osculo oris sui. Iste liber dicitur canticum amoris: vel canticum cantici &c.* et lucem vident teste Mich.
Maittaire unacum *Tract. de Vita Christi, Paris.* 1483. 4. et cum
pluribus aliis Petri *Tractatib. Argent.* 1490. f. a qua Editione,
ut ait *Ouidius T. III. col. 2296.*
abest *Descriptio Visionis de Hor-
to S. Scripturae* cum longa et ele-
ganti Praefatione composita a.
1374. quae nec in Exemplo no-
stro

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11585

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

257

HERMENEUTICI.

258

stro adparent, quod annum scriptio-
nis 1538. praefert.

II. fol. 93. p. 2. Sermones in-
cipiunt, quorum hi Tituli: *In die Natiuitatis precelsę genitricis Dei Marię. Epilogus de quadruplici exercitio spirituali. Anno 1538. ipso die Egidij qui erat dies dominicus factus est a me iste sermo in monasterio monialium S. Marię Magdalene Spiris in assumptione cuiusdam Virginis novitę. In Primitijs apud Sepulchrum domini. Spire. In die Corporis Christi. In Ferijs Petri et Pauli Apostolorum. In Ferijs S. Dominici. Dominica infra Octauas Assumptionis in monasterio monialium S. Marię Magdalene in susceptione unius Novitę. 1538. In Ferijs Diui Bartholomei.* Sermones hos eodem Loco, Anno et Calamo scrip-
tos, quo sequens Opusculum, vix dubium est pertinere ad celebrem Ecclesiae Rom. Catholicae Theologum Johannem Cochlaeum.

III. fol. 171. inscribitur hoc Opusculum: *De immensa dei erga Germanos Misericordia. Praefamen incipit: Joan. Cocleus Alex-
andro Cardinali Rom. Ecclesię. Reuerendiss. domine. illustriss. prin-
ceps. Quam fauens fuerit semper inclita Farnesiorum domus bonis ac pijs literarum studijs, multis sane beneficiorum et gratiarum erga li-
teratos argumentis per annos XL. suo in Cardinalatu declarauit sanctissimus dominus noster Paulus Pa-
pa III. R. D. T. Patrius magnus. &c. Tractatus ipse: Re-
profečio ac vere meritoque dicimus nos Germani cum Hiere. propheta:*

Denis Codd. mss. theolog. Bibl. Palat.

R

seri,

Misericordie domini quia non sumus consumpti, quia non defecerunt miserationes eius. &c. Ducto porro ab antiqua Ecclesia initio damna recenset a Diffensionibus in Religione caussata, delapsusque ad Bohemiae Regnum imaginem ejus ante et post Job. Husi tempora vivis coloribus exprimit. At vero Husum longe tolerabiliorem fuisse Mart. Luther. Quod — declarare intendo ex breui quodam libello sermonum Hus, quem Prage nuper a quodam Canonicō Pragensi commodatum accepi, cui unicum Lutheri sermonem, quem citra deleclum e postilla eius legendum eius rei gratia in manus recepi, opponam. En Opusculi argumentum, quod subscribitur: Spiris ipso die sexto idus Maias Anno nostrę salutis. 1538. Altum de eo apud Bibliographos, quos ad manum habeo, filentium, neque in Cochlæi Libris III. Miscellaneor. Ingolst. 1545.

4. reperitur. Impressum tamen fuisse docet ipse Autor in Catalogo Brevi Eorum, quae contra Novas Sectas scripsit. Mogunt. 1548. 8. ubi ad an. 1538. ejus diserte meminit. Sed nempe Catalogus hic ipse aequa rarus videatur ac Nostri Vita Theodorici Regis Ostrogoth. quam ante Editionem Holmiae a se 1699. procuratam in Suecia manu describi solitam fuisse Job. Peringskioldus testatur. Quo loco doctorum Catholicorum ἀμελεῖαν mirari satis nequeo, qui in congerenda prae-
cipuorum Religionis suae aevo illo Statorum, puta Cochlæi, Em-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11585

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

259

C O D I C E S

260

seri, Fabri, Nauseae &c. Historia literaria tam facile a Protestantibus se vinci patiuntur. Dabo vel solum Dav. Clementem de Cochlao in Biblioth. cur. Hist. et Crit. T. VII. p. 199.

IV. fol. 200. resumuntur eadem manu Sermones, qui sunt: *Dominica 2. post octavam pasce. Deuota meditatio super Salutationem Angelicam, subscripta 1538. in Vigilia Assumptionis deipare Virginis Mariæ. Sermo in festo Assumptionis Mariæ. 1538. Denique In Feste dedicationis in Monte S. Guidonis (Abb. de Pomposio, cuius Corpus Henricus III. Imp. ex Italia Spiram detulit) 1538. Hos quoque ad Cochlacum pertinere ex ratione supra adducta non ambigo. Quibus, si ex Ejus Opp. Catalogo cit. addas: Scopam in Araneas Ricardi Moryfimi Angli, De Edicis et mandatis Imperatorum et Regum pro Catholica Religione, et Censuram in Disputationem V. Lutheri contra Antinomos, non negaveris annum 1538. laboriose ab ipso exactum fuisse.*

XCVIII. VIII. 9. 17.

593 Codex membraneus germ. Sec. XI. Folior. 111. 4. luculente scriptus, rubricis ornatus, optime servatus et olim, ut in calce notatur, Sancti Trudperti martyris, id est, antiquissimi Coenobii O.S. B. in Brisgoja continet Commentaria in Canticum Canticorum. Willerami Abb. Eberspergenis Paraphrasin Theotiscam in Canticum dedimus

Codd. XLIV. et XLV. Hanc posne sequitur fusior isthaec Explanatio, quae Sponsum Christum et Sponsam B. V. Mariam interpretatur. Titulum miniatum praefert: Incipit prologus ad cantica cantorum. Prologum hunc de Donis divini Spiritus, Vitiisque iisdem oppositis tractantem, docentemque, qua ratione praeparandus sit ad Eum recipiendum animus, integrum hic exhibere visum est, quo constet Lectoribus de Autoris Stilo, qui cum a Willeramiano penne nihil differat, fortasse suspiciati liceat, hanc quoque Explanacionem ex eodem Fonte promanaesse. Ita vero ille:

Wir wellen kosen von deme oberosten liebe der meisten gnade. der raweklikesten fizi, da ist der heilige geist Wir geistlichen menniken. Spreken mit rechte uon deme geiste. der ort habere ist des unsern namen. der si ein hobet uns erre worte. Der heilige geist ist ein lieb. der tieuil zeigt dir och sin lieb. der tieuil bat mandunge trost. minne. der heilige geist ist da uür. der tieuil ist alsame. De doch der heilige geist emphabet unde eitet. brennet unde zerlat. da golt odir da silbir. der tieuil inphabett da safphaloſe boltz. vñ Swerzet er zem ersten mit suggestione (supra scriptum ut et deinceps, Schuntesunge) so brinnet er uon deleßatione (geluste) so glüt er alsein zandere uon consensu (willen) so wirt er ein ualwiske uon ope. Der afke genazzet uon consuetudine (gewoneheit) so wirt der menniske ein valthore. Der hei-